FURNICA ANUL X G. RANETTI
Nº 49 N.D. ȚĂRANU

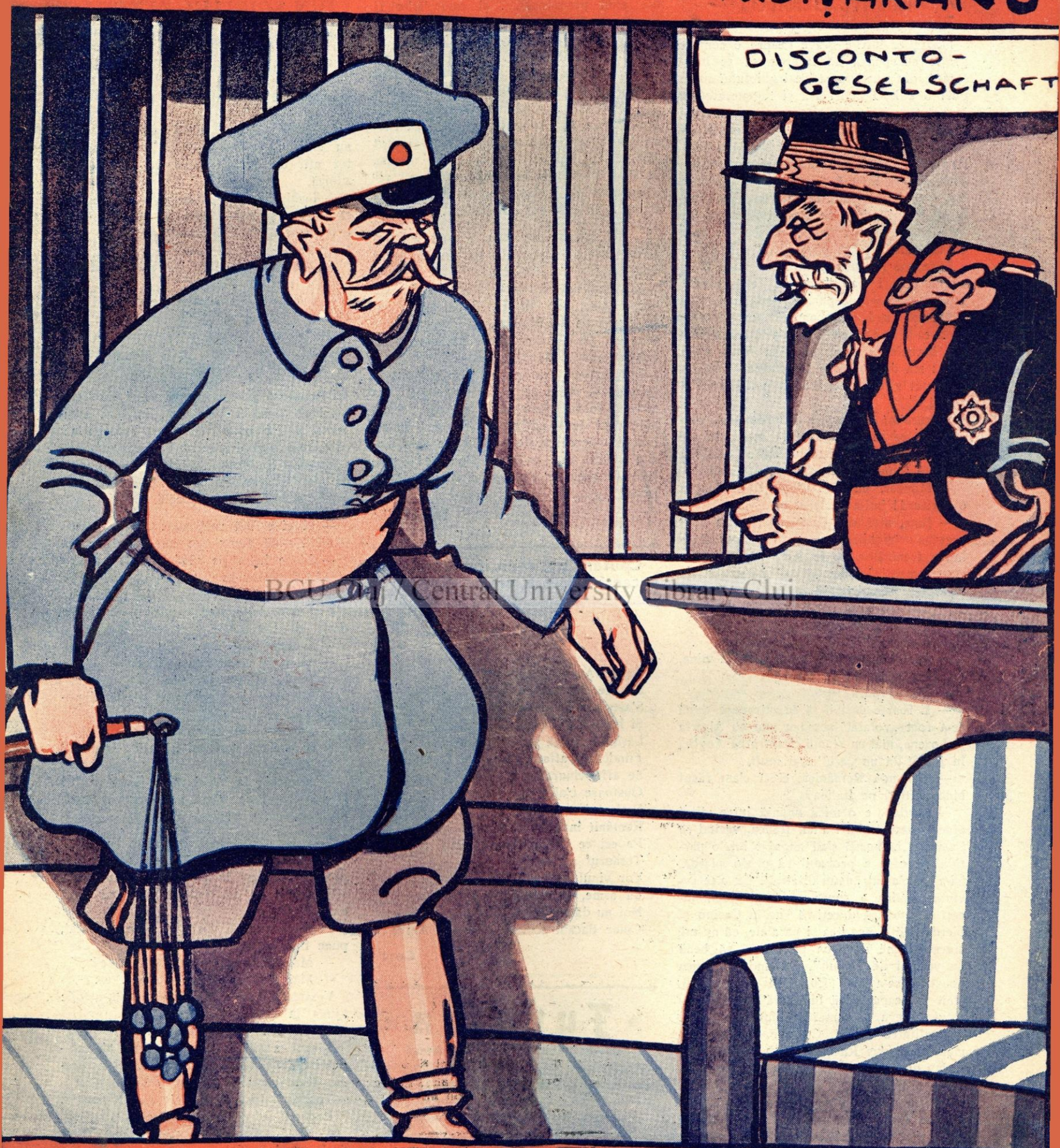

BCU Cluj / Central University Library Cluj

APROPOS DE NEUTRALITATE

— Jupân Carol, de patruzeci de ani de când te cunosc ca zarat, tot așa ai rămas: nu te-ai mai schimbat!

— He-hei, muscalule: eu schimb dar nu mă schimb!

CHIBIȚUL RĂZBOIULUĬ

Îndată ce știrile grave despre o conflagrație europeană aŭ început să se înteţească, din pustietatea Tekirghiolului unde gust o odihnă delicioasă și regenerătoare, 'm-am repezit pentru câteva ceasurĭ la Constanța, ca să... pipăĭŭ pulsul Europeĭ, adică să mĕ informez dacă 'mĭ pot continua băile de nomol în tihnă, saŭ dacă nu risc ca mâine-poimâine să nu mĕ pomenesc la dejun că 'mĭ cade, tam-nesam, în castronul cu supă, o gălușcă în chip de bombă aruncată de vr'un Potemkin care poate sosi în zece ceasurĭ din Odessa până aicĭ.

Spre marea mea părere de rĕŭ, Constanța era și maĭ pustie ca Tekirghiolul; într'un moment de panică, toată lumea s'a grăbit să fugă, căcĭ oameniĭ sunt ca oile: când cade una 'n șanț, turma 'ntreagă vine d'a berbeleacu după ea. Așa fiind, n'am putut sta de vorbă la Constanța cu niciun diplomat strein și cu niciun politician d'ai noștri.

Singura'mĭ convorbire despre marile evenimente ce se desfășoară în momentul de față a fost cu... prietenul Sache Cacialmà, pe care 'l-am întîlnit, firește, la Cazino.

— Monșer, nu plec d'acĭ până n'oĭ da o lovitură! 'mi-a declarat el.

— Bine, măĭ, dar dacă — din cauza uneĭ eventuale mobilizărĭ — se întrerupe circulația trenurilor, ce te facĭ?

— Jemanfiș! Șmendăferul baronuluĭ de Mĕ-arseiŭ funcționează în permanență!

— Dar războiul.....

— Ce războiŭ? Moft!

— Austriea...

— Austriea, monșer, ascultă-mĕ pe mine, își joacă acum ultima carte!

— Dar Franța?

— E foarte posibil să se ratrapeze, după ce-a fost „volată" număru unu cu Alsacia și Lorena, maĭ cu seamă că intrarea Angliei în joc îĭ dă un „atŭ" maĭ mult.

— Dar noĭ, Românieа, crezĭ c'am făcut bine imitînd pe Italiea?

— Pardon, e o mică nuanță între atitudinea noastră și-a Italiei. Italiea, văzînd că tovarășiĭ eĭ nemțĭ s'aŭ angajat într'o partidă pe care e probabil că o s'o piardă, 'și-a proclamat „neutralitatea". Cu alte cuvinte, Italiea a spus: — „Dragiĭ meĭ, jucațĭ cît poftițĭ, duceți-vĕ sus la Cazino și pierdeți-vĕ și noaptea și paralele, eŭ nu mĕ amestec: mĕ duc jos pe terasă să beaŭ un vermut de Torino". Pe când Românieа noastră, ce-a zis? Eŭ, față de războiŭ, staŭ în „espectativă înarmată". Asta e cu totul altceva, și e maĭ cuminte chiar decît neutralitatea Italieĭ. Cu alte cuvinte, Românieа a spus Rusuluĭ și Neamțuluĭ, carĭ îĭ daŭ ghes mereŭ să ponteze ceva pe mâna unuia dintr'înșiĭ:

— „Stimabililor, partida voastră mĕ interesează enorm, și voiŭ sta lîngă voĭ să vĕ privesc ca chibiț până ce veți sfîrși-o. Dar, nu sunt gâscă, și prea am înghițit multe cacialmale în viața mea, ca să'mĭ hazardez căpitălașul meŭ muncit pe mâna ta saŭ a celuilalt. Când voiŭ socotĭ momentul oportun, o să asvârl și eŭ câțiva leĭ (ceĭ 600.000 de leĭ-paraleĭ de la mobilizarea din anul precedent)... și cum 'mi-o fi norocul!...".

— Va să zică, dragă Sache Cacialma, tu crezĭ că noĭ Româniĭ...

— Jucăm la sigur, monșer!

— Prin urmare, o să câștigăm?

— Natural!... Când om vedea că Austriea a luat apă la galoș, o luăm „à cheval" (cu cavaleriea adică) și 'ĭ luăm tot Banatul... pardon, bănetul... și n'o să le dăm ungurilor nici măcar francul reglementar de trăsură ca să se întoarcă acasă... în casa lor Asiatică!...

...Pe scurt, cam asta a fost convorbirea mea la Constanța cu amicul Sache Cacialma.

...M-am reîntors la Tekirghiol și 'mi-am urmat cura mai liniștit decît aș fi interviewat pe d-l Blondel, pe Contele Czernin, saŭ pe d-l Porumbaru-Țucărman, ministrul nostru de Externe.

În jargonul luĭ de cartofor pătimaș și incorigibil, socot că Sache Cacialmà 'mi-a lămurit foarte înțelepțește situațiea Românieĭ, față de absurdul și sălbatecul măcel la care vor să se dedea în clipa asta marile națiunĭ, carĭ — Dragă Doamne! — pretind că staŭ în fruntea civilizațieĭ omenești!

Tarascon

Căutăm un depozitar harnic, cu garanție, pentru orașul Galați.

SVON GRAV

Trupe Austro-Ungurești
Se zice c'ar avea de gînd
S'asedieze în curînd
Și băile Călimănești,
Lăsînd-o baltă cu Belgradu,
Fiindcă-aŭ aflat că'n birtul Radu
Se află vinurĭ cu mult maĭ
Gustoase c'alea din Tokay.
Pericolul e colosal,
Româniĭ însă or să sfarme
Pe cei ce vor să ne răpească
Tezaurul național!
Vor vinul nostru? Să'l plătească!...
La arme, damblagiĭ, la arme!...
Noi nu dăm pivnița luĭ Radu
Chiar dacă'n schimb ne-ar da Aradu!

Coco

Furnica

REVISTĂ UMORISTICĂ SAPTĂMÂNALĂ

Directori: G. RANETTI și N. D. ȚĂRANU

Abonamentul: 10 Lei pe an; 5 Lei pe șease luni, plătit înainte prin mandat poștal

Adresa: Revista „FURNICA" București

SALON PENTRU RAS, TUNS ȘI PREZAT
ȘTEFAN CONSTANTINESCU
Calea Griviței, 131
Special în lucrări de păr. Se confează dame.

DIN SPIRITUL ALTORA

— **Adaptări.** —

Chestii de actualitate.

Cuvântul „război" e în gurile tuturor: nu există conversație fără el. A ajuns tot atît de indispensabil ca și pâinea zilnică.

— Închipuiți-vă, — ia cuvântul Popescu — că intrăm și noi — Doamne ferește! — într'o conflagrație balcanică. Ce se 'ntâmplă?

— Anarchie! — scoate un mic țipăt de groază madam Ionescu.

— Pardon! Așa ceva n'are să aibă loc niciodată. Avem autorități destul de hotărîte și, mai presus, suficient respectate. Ordinea, garantez eu, va fi menținută ca și 'n zilele de perfectă liniște.

Discuția a început după masă, în „saloanele" familiei Vaxilescu. Invitații s'au retras într'o odae vecină cu sufrageria; cocoanele beau lichior iar bărbații fumează scufundați în fotolii englezești căptușite cu piele rusească. Copiii, în picioare, ascultă, smeriți, ca la școală.

— Și cine, mă rog, sunt aceste „autorități"? — dă fumul pe nas, Vaxilescu.

— Să le luăm pe rând. — Cine păzește strada dumneavoastră?

— Vardiștul.

— Foarte bine, Vaxilescule! — Mai mare decît el cine e?

— Comandantul lor.

— Și decît comandantul lor?

— Prefectul de poliție.

— Bravo! — Mai sus decît prefectul poliției?

— Ministrul de Interne.

— Și mai sus decît ministrul de Interne?

— Regele.

— Memoria ta mă încântă, Vaxilescule! Încă o întrebare. Dacă ne răspunzi exact, te proclamăm genial.

Cocoanele au rămas trăznite, cu pahărușele în mână. Bărbații și-au pierdut respirația, reținând în piept fumul tutunului ce'i umflă ca un vulcan gata să facă erupție.

Popescu profită, cu glas tare, respicat, pune întrebarea mult așteptată:

— Mai mare decît regele cine e?

— Mai mare decît regele e... e...

Vaxilescu începe să bâlbâie ca un alcolic ajuns la saturație.

— Știu eu, d-le Vaxilescu!

Glasul a pornit dintr'un colț al salonului și aparține lui Mucleș, elev promovat în clasa IV-a gimnazială.

Toți au întors capul spre el, nedumeriți.

Popescu, adresându'i-se direct:

— Dacă știi, spune: cine e mai mare decît regele?

— Berlicu! — răspunde bravul elev care noaptea precedentă își asistase părintele la o interminabilă partidă de *maus*.

*

Obicinuința e a doua natură.

Un fost profesor de limba latină, actualmente pensionar, având familie grea, ca să poată stà vara la munte și să'l coste puțin, a închiriat o vilă întreagă: trei odăi le-a oprit pentru el și ai lui, restul fiind „de închiriat", cu preț cât mai mare, vilegiaturiștilor de ocazie.

Cu trenul de unsprezece noaptea sosește un domn bărbos, cere o cameră, se tocmește, și la urmă, convenindu'i, întreabă:

— Insecte aveți?

— Nici una! — îl asigură profesorul pensionar. Au plecat peste munți, la război!

Fiind obosit, bărbosul se culcă imediat, până la ziuă se tăvălește sul în pat, neputând să'nchidă ochii.

Dimineața, pe când se spălà, zărește chiar pe tinicheaua „lavoarului" o gogeamite pleoșniță. Furios, sună să vie „patronul".

— Domnule, — i s'adresează el arătând cu degetul spre gânganie — aseară mi-ai spus că n'aveți nici o pleoșniță. Asta ce e?

— Aceasta e excepția care confirmă regula! — răspunde calm ex-profesorul de limba latină.

*

Socoteala lui Itic.

Micul Itic vindea cremă „Cavaler". Războiul Germano-Rus isbucnind pe neașteptate, și găsindu'l fără „ștok" de rezervă, negustorul, ca să nu moară de foame, s'a dus de s'a băgat ucenic la croitoriea lui Moriț.

Moriț e sărac dar curat... când se spală. De-aceea i-a și spus:

— Tu ai să mănânci ce mănânc și iu... când sunt invitat la alții. Ai înțeles?

— Am înțeles, dijà! Dar n'am înțeles unde am să dorm?

— Ai să dormi sub scara care duce la pod...

— Poood?! — tremură anticipativ micul Itic.

— Ai să dormi sub scara care duce la pod, dar n'ai să dormi singăr...

— Aveți puduchi?

— Taci, când îți zic! — Ai să dormi cu lumânarea. Ai să iei dela dulap o lumânare, pe care ai s'o aprinzi ca să vezi să te desbraci. Sper că nu mai am nimic de zis!

Itic l-a aprobat din cap, a pus mâna pe-o mătură și-a început să croiască un câine care ridicase piciorul tocmai în dreptul dughenei croitorului.

Seara, după ce a închis prăvălia, Moriț pleacă în inspecție, găsește pe micul Itic tolănit sub scara luminată *à giorno*.

— Cum, moi, — ridică brațele 'n sus, croitorul — iu ți-am spus s'aprinzi dijà o lumânare și tu ai aprins două?!

— E dijà numai una, pe care am tăeat-o în două! — răspunde micul ucenic, clipind șiret din ochi.

*

In vilegiatură.

La ora mesei, Georgescu, care sosise chiar în dimineața aceea cu trenul, intră într'un birt ca să se aboneze pentru tot timpul cât va stà în localitate.

Cere lista și 'nainte de a comandà întreabă chelnerul:

— Cum se numește stăpânul acestui restaurant?

— Marin Chioftea.

— E d'aici?

— Nu: a venit expre din București numai pentru sezon.

— Pot să'i vorbesc?

— E la masă.

— Ce are aface: un minut și isprăvim.

— Păi nu se poate, că nu e acasă: de obiceiu dumnealui mănâncă la birtul de vizavi.

*

Pe stradă

— Obraznicule!... ce tot te ții după mine?
— Pardon, madam: mă țiu după sticlă!

Desen de **A. Murnu**

Ginere recunoscător.

— Ascultă, d-le măcelar: dacă nu mă'nșel, dumneata ai un câine?

— Da.

— Ieri a trecut soacră-mea p'acì...

— N'am onoarea s'o cunosc!

— Câinele dumitale cum a văzut'o s'a repezit de a muscat'o de amândouă picioarele.

— Și acuma ce vrei: despăgubiri?

— Nu, d-le măcelar: am venit să'ți cumpăr câinele!

Nicollo Mascalzoni.

Ciocolata Zamfirescu Cacao

RASBOIUL EUROPENESC

— „Monșer, o să fie lată!
„Intre ambele oștiri
„Lupta va fi 'nverșunată.
„Ce spun ultimele știri?"
Intreba Brezeanu ieri
Intr'un cerc de reporteri.
Unul 'i-a răspuns așa:
— „Va să zică și 'mneata
„Citești ceea ce scrim noi?"
— „Știri'e despre război?!
„Le mănînc, le devorez!"
— „Serios?! Mă minunez
„Căci credeam că d'obicei
„Nene Iancule, *Știri-beï!*

Coco

CHAMPAGNE
MARC STRASS FILS
DRAPEAU ROUMAIN

BEREA AZUGA
ESTE CEA MAI DELICIOASĂ

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Ionel a intrat în sanatoriul de la Palmenbad. — Duș rece-cald

In consiliul de Coroană, ținut la Sinaia, numai Regele și d. Carp a fost de părere să mergem cu Austria, ceilalți, în frunte cu d. Ionel Brătianu, fiind pentru complecta neutralitate a României.

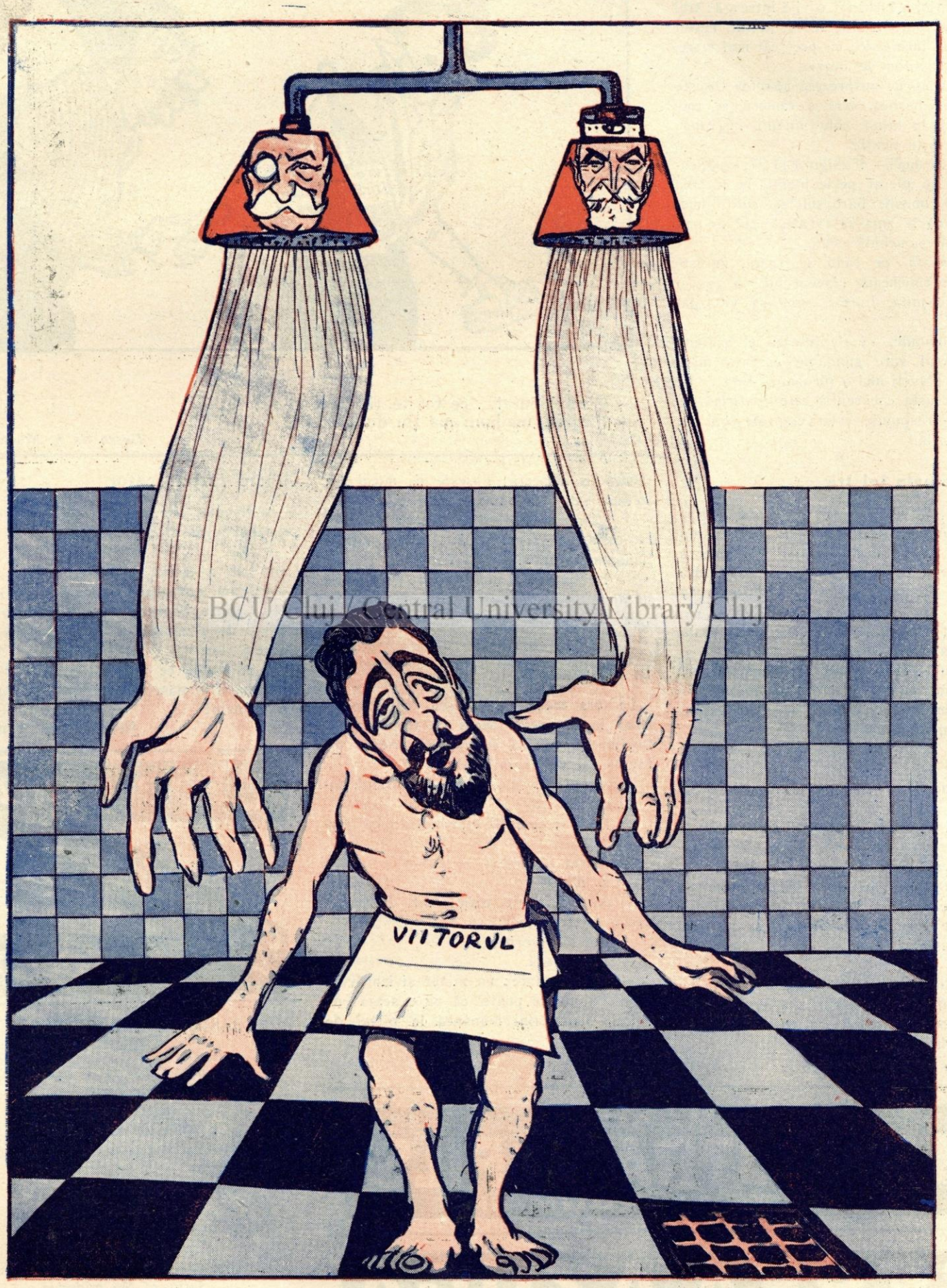

BCU Cluj / Central University Library Cluj

— Aoleo, m'a zăpăcit dușu-ăsta Scoțian: una *Carpdă*, alta *Rege!*

Desen de **A. Murnu**

BRAȘOAVE

Numărul ziarului „Adevărul" din ziua de 22 Iulie a apărut cu data de... 32 Iulie.

— Maică Precistă! a exclamat un biet funcționar, dacă „Adevărul" o continua așa cu numărătoarea zilelor, când o să'mi mai iaŭ eŭ lefșoara pe Iulie?!...

...Noroc că „Adevărul", ca de obiceiŭ după ce publică o minciună, a dat înapoi; și a doŭa zi a apărut cu data de 23 Iulie.

S'a svonit, și până acum nu știm dacă e adevărat (de oarece suntem nevoiți să scriem articolele noastre cu două săptămâni înnainte de apariția „Furnicei"), s'a svonit că soții Caillaux aŭ fost asasinați de fiul lui Gaston Calmette.

Mâine o să auzim că fiica d-nei Cailaux a ucis pe fiul lui Calmette, poimâine că un nepot al acestuia a împușcat pe mătușa aceleia, apoi că un unchiŭ al acesteia a răpus pe soacra celuilalt, și așà mai departe.

Iar bunii jurați îi vor achità pe toți, și vor condamnà cu asprime pe mizerabilul Jean Valjean al lui Victor Hugo pentrucă a furat o pâine ca să nu moară în uliță de foame.

Trăiască democrația cu instituțiile ei binefăcătoare!...

In trenurile dintre Constanța, Sinaia și București, călătorii aŭ văzut săptămâna trecută vreo doŭă vagoane pline cu niște pasageri purtând cocarde cu culorile franceze, barba și mustața rase, manifestând sgomotos în fiecare stație: „Vive la Roumanie!"

'Mi s'a spus că sunt oameni din serviciul Cazinourilor baronului de Marçay cari se duc în Franța să'și îndeplinească datoriea militară.

Sceptic de felul meŭ, credeam la început că la mijloc nu'i decît o reclamă ingenioasă în favoarea celor doŭă tripouri franco-române; anume că, luînd ca pretext războiul cu nemții, administrația Cazinoului de la Constanța 'și-a permutat amploiații la Cazinoul din Sinaia, și viceversa, cu porunca să facă gălăgie multă pe drum.

M'am convins, însă, că într'adevăr, oamenii aceia se duceaŭ să lupte subt drapelul patriei lor chemați la garnizoana din Marsiliea. Și, cu dragoste și respect, 'mi-am scos atunci pălăriea și le-am răspuns de la fereastra vagonului meŭ: „Vive la France"!

Pentrucă, orice ar susține madam Mita Biciclista, d-l Alecu Davila, și alte figuri diplomatice d'astea ilustre, este ceva mai onorabil să fii „troupier la Marseille" decît „croupier la Marçey"!...

Persoanele cari aŭ circulat de curând cu trenul între Constanța și București aŭ făcut de sigur haz de un țigănuș care s'a înființat în permanență pe peronul gărei Săruleștí, spre a ciupi câte un gologan dela pasageri cîntându-le cu mare foc un imn patriotic în care Silistra e comparată cu o mireasă. Cântecul se termină cu următorul refren:

Trăiască Titu Maiorescu
Și cu Take Ionescu;
Numai ei știŭ ce-aŭ pățit
Cu războiu ce-aŭ făcut!

— Cin' te-a 'nvățat mă, cântecu ăsta? 'l-am întrebat pe țigănuș.

— Cocoș de la Breaza, săr'mâna!

Și trenul a pornit, fără să mai pot dobândi alte lămuriri asupra acesteĭ perle ce-a îmbogățit poeziea noastră populară.

Bănuesc însă că lăutarul Cocoș trebuie să fie un devotat membru al clubului conservator-democrat din comuna Breaza.

Mai presupun că numitul Cocoș nu e deloc în curent cu politica noastră externă, pentrucă altminteri s'ar fi abținut să dedice un imn isprăveĭ d-luĭ Take Ionescu care declară solemn și cu mândrie că dacă Bulgariĭ binevoiesc să ne dăruiască Silistra, aceasta ar fi cea mai mare glorie dobândită de Românieа dela Mircea cel Bătrân și până astăzi!

Află însă, artistule Cocoș, că Românieа nu s'a mulțumit numaĭ cu mireasa Silistra, ci a mai obținut și zestrea eĭ: cele câteva sute de miĭ de pogoane ale Cadrilateruluĭ.

Dar pe semne, d-ta d-le Cocoș, ca și șeful d-tale politic, te-ai fi mulțumit numai cu mireasa Silistra. Ba poate ai fi fost fericit cu o simplă bezea platonică din partea Bulgarieĭ.

E regretabil, pentru un Cocoș takist, un asemenea amor claponic!

Kiriak Napadarjan

Convorbiri Literare

— Ia găsește-mi, Minulescule, o rimă la *lac*.
— Foarte ușor, Brezene: fac, rac, drac, tac, zac, mac...
— Spanac! La *lac rima* este «Zorilor»; dovadă, «Lacrima Zorilor», vestita șampanică.

Desen de **A. Murnu**

CHAMPAGNE
PIPER-HEIDSIECK
REIMS.
MAISON FONDÉE EN 1785

LIQUEUR
FOCKINK
AMSTERDAM
MAISON FONDÉE EN 1645

OAZA ÎN SAHARA

Din casă nu poți să te mișcĭ
În timpul zileĭ, fiindcă rișcĭ
O gravă insolație.
Unica consolație
Pe care poți să o găsești,
Vara, la noĭ, în București,
E seara, — când nu'ĭ cald, nici praf, —
La „Clasic Cinematograf".

Bonvivant

LA HOTEL. — BINEFACERILE MOBILIZĂREI

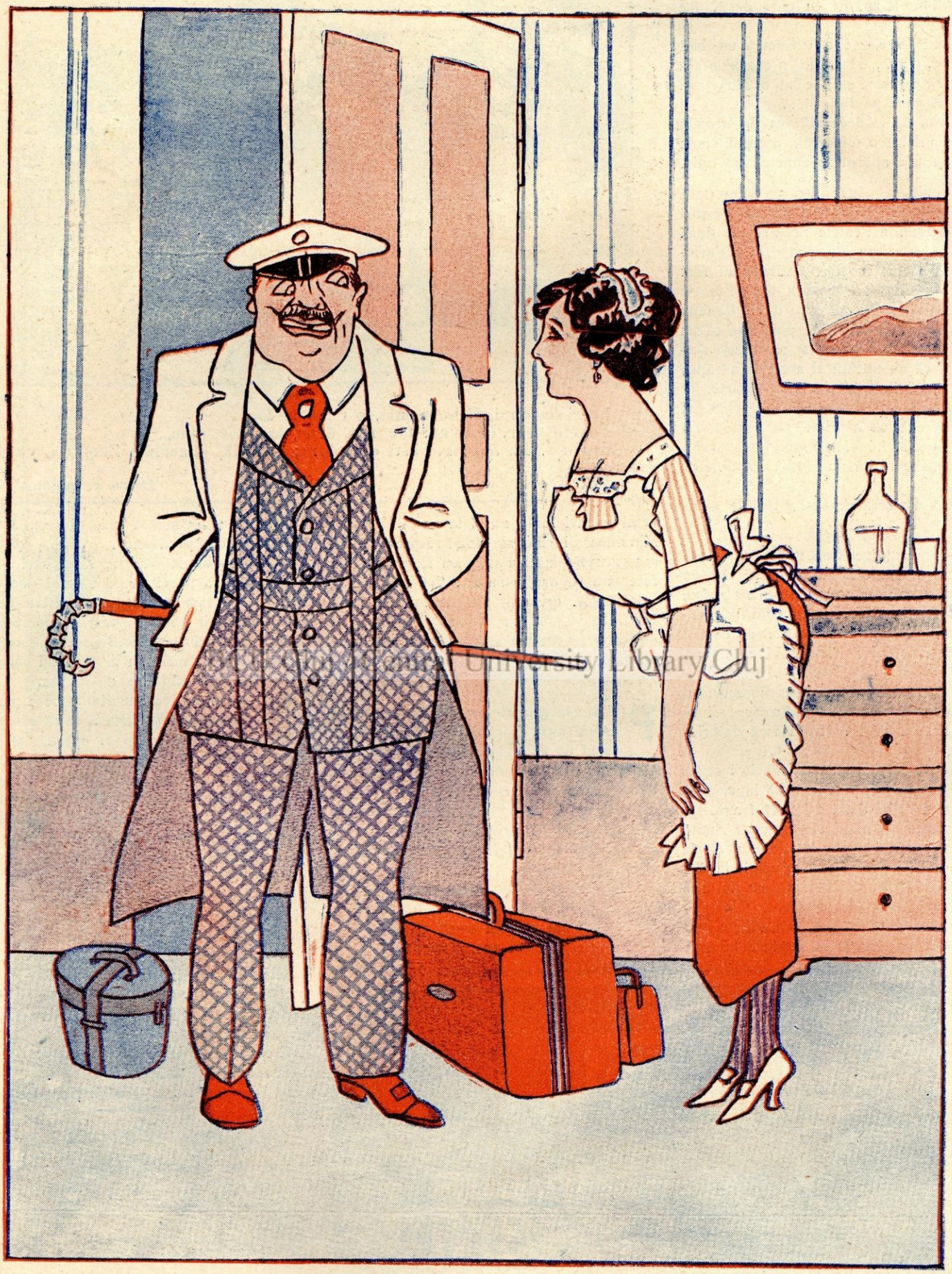

— Camera îmi convine, fetiţo; dar un lucru aş vrea să ştiu: pungaşi se găsesc în hotel ?

— Nu, domnule: stăpânu-meu a fost chemat în Austria, la războiu!

Desen de **F. Şirato**

LA BĂILE PUCIOASA DE LÂNGĂ TÂRGOVIȘTE

BCU Cluj / Central University Library Cluj

— Lasă'l în pace, nene Niculae: îmi pare rău că te-ai apucat să discuți politică cu un ovreiu pucios!

— Mersi, domnu Cuza, mersi dija! Cuvântul asta mi-a făeut o ichinimie de câteva sute de lei. Căci dacă eu sunt pucios, atunci balabusta de la mine e pucioasă, și'n loc să fac băi aici, mă'ntorc să le fac la Botșeni, acasă!

Desen de **A. Murnu**

TEATRUL ÎN FAMILIE.

Te-ador, ştiĭ, nevastă, ca un idolatru,
Insă astă seară, cu mare regret,
Nu pot să'ţi fac pofta să te duc la teatru..
Azĭ prefer al caseĭ liniştit tabiet.

Să nu leşinĭ, dragă, la această veste,
Nici să plângĭ, să blestemĭ, că al meu refuz
Te-a'nscris ca martiră azi printre neveste:
Melodrama este gen cam scos din uz!

Mie'mi place teatrul modern. Ş'astă seară
Ţi-ofer un spectacol cum nu vezi prea des
In teatrele noastre ce's zise «de vară».
Noi jucăm în piesă, bine înţeles,

Şcena se petrece în sufragerie.
Copilaşiĭ noştriĭ ciripesc prostiĭ,
Cântă, râd şi sburdă. Noi, cu voioşie,
Bem doŭă cafele dulcĭ şi gingirliĭ.

Actu'ntâiŭ e-acesta. Nu'ţi ajunge oare
Ca să'ţi dea în suflet un fior profund?
Eştĭ prea cu pretenţiĭ, doamnă spectatoare!
Dar să trecem iute la actul secund.

Decorul e-aceiaşĭ sală de mâncare.
Tu citeştĭ «Furnica», eŭ trag un trabuc.
Copiiĭ se joacă. Dar, vaĭ, ce schimbare,
Cântând miezul nopţeĭ ceasornicul-cuc!

Intr'o farfurie, doar o prăjitură,
La ceasul acesta, pe mas'a rămas:
Lilica'l priveşte pe Costel cu ură,
Iar Costel feroce 'şi vîră deştu 'n nas!

Costel pune mâna pe o linguriţă,
Invîrtind-o 'n aier ca p'un yatagan;
Iar Lilica dîrjă, deşi-e-o fetiţă,
Cu o scobitoare 'nfruntă pe duşman!

Pentr'o prăjitură, ce grozavă dramă!
Cin'va anexa-o? Ambiĭ pumni 'şi strâng.
Măcelul e gata. Dar tu, bună mamă,
Le-o împarţi în două... Războinicĭ! pling?.

Slujnica Mariţa 'ĭ duce la culcare,
Eŭ îmĭ svîrl trabucul, foarte mulţumit
Că şcena din actul secund, — şcena mare, —
Fâr' să curgă sânge, frumos s'a sfîrşit.

Şi în fine actul al treilea vine...
Iartă-mĕ, nevastă, n'o să ţi'l descriŭ:
In ăst act eroiĭ sunt doar eŭ cu tine,
Pe şcenă 'ntuneric... tăcere... pustiŭ...

Regreta-veĭ mâine că n'am fost la teatru?
Eŭ îţi spun pe cinste, n'am nici un regret...
Te ador, nevastă, ca un idolatru,
Şi prefer al caseĭ liniştit tabĭet!

Cyrano

COMUNICAT OFICIAL

Într'un caz de bătălie
„La Mercur", ca să se ştie,
Poate să îndestuleze
Cu faĭne proviziuni,
Chiar timp de cincizecĭ de lunĭ,
Trupele noastre viteze!

Gheneral Pezmet

ŞTEFĂNESCU & BUNEA
BUCUREŞTI.—CALEA VICTORIEI, 113
PĂLĂRII, MANTALE IMPERMEABILE,
PARDESIURI şi PALTOANE ENGLEZEŞTI
GHETE AMERICANE
CRAVATE, GALANTERIE, LINGERIE
ARTICOLE DE SPORT
Se primesc şi comenzi
CROITORIE BĂRBĂTEASCĂ

D'ALE TRENULUI DE NEPLĂCERE

În vagonul restaurant al trenuluĭ Bucureştĭ-Constanţa un singur loc mai era liber la o măsuţă de două persoane, celălalt era ocupat de o coconiţă. Ĭi cer voie şi mĕ aşez în faţa ei. Eŭ comand o sticlă cu vin Ştirbey, dînsa o dulceaţă.

— Madam, zise chelnerul, apă rece n'avem, nu putem să vĕ servim decît cu apă minerală care e la ghiaţă.

— Bine, dă'mĭ o sticluţă de Ghisiubler! răspunse cu resemnare clienta, căreia probabil îĭ era sete şi vrea să'şi-o potolească cu orice preţ.

Eŭ însă, care nu mĕ resemnez aşa de uşor, protestaiŭ scandalizat când chelnerul, maĭ târziŭ, aduse tovarăşeĭ mele de drum socoteala consumaţieĭ sale: „1 Mattoni 75, 1 Confitures 50, total 1 fr. 25".

Care va să zică o dulceaţă în vagon-restaurant te costă un leŭ şi 25 de banĭ! Revoltător.

Orĭ e la mijloc o neglijenţă a personaluluĭ de serviciŭ, care putea foarte bine să puie la ghiaţă şi câteva sticle de apă chioară, cum avusese grija să răcească pe cele cu apă minerală; ori e o mică şmecherie pentru a împinge pe călătorĭ la o consumaţie maĭ costisitoare.

Dacă o fi „truc" neonest, apoi mâine-poimâine când, cu orice chip, va voĭ cineva să ia o dulceaţă, chelnerul e în stare să spuie că n'are la ghiaţă nici chiar ape minerale, ci numaĭ buteliĭ de şampanie, şi clientul (maĭ ales vreo clientă „în poziţie" care, pofticioasă, n'ar putea renunţa la comanda sa) ar fi nevoit să plătească doi poli o simplă dulceaţă de vişine!...

Sarsailă.

SOLDAŢILOR ARDELENI

Miĭ de Ardelenĭ aflaţi în Românĭea, aŭ plecat, supunând-se ordinului de mobilizare a armatei Austro-Ungare.

Plecaţĭ, feciorĭ, la bătălie...
Nu 'n cântece de veselie
Ce'ĭ dreptul, însă aţĭ plecat
Din mândra voastră Românie;
Kezărul vostru v'a chemat
Şi aţĭ purces nentîrzieat
Spre-a împlini o datorie
Nemilostivă de soldat.
Puteaţĭ prea bine a rămîne
Tihniţĭ în ţările Române,
Căci doar cu silă şi amar
La vetrele voastre străbune
V'adap'a voastre inimĭ bune
Kezărul Austro-Maghiar!
Dar jurămîntul ostăşesc
E pentr'un suflet românesc
Mai mult ca orice 'n lume sfînt,
Şi decĭ la luptă aţĭ plecat
Ca s'apăraţĭ pe Împărat,
Cu toate că nici libertate
N'aveţĭ subt el, şi nici chiar pâine!...
Asemenea fidelitate
N'o mai găseştĭ azĭ nici la câine,
Căcĭ dacă un stăpân îl bate
Se răzvrăteşte-ades' şi'l muşcă!
Doar tu, nenorocite frate,
Uitînd că porţĭ în mâinĭ o puşcă
Cu care poţĭ să'ţĭ facĭ dreptate,
Te resemnezĭ, îţi faci treĭ crucĭ,
Înghiţĭ durerea ta în silă,
Şi subt drapel strein te ducĭ
Să mântuĭ pe cei fără milă
Faţă de scumpul neam al tău...
Te ducĭ să morĭ pentr'un calĕŭ!

Gheorghe Biciuşcă

BERE BRAGADIRU
FAVORITA
BĂUTORILOR
CUNOSCĂTORI

BCU Cluj / Central University Library Cluj

BOALA MOLIPSITOARE

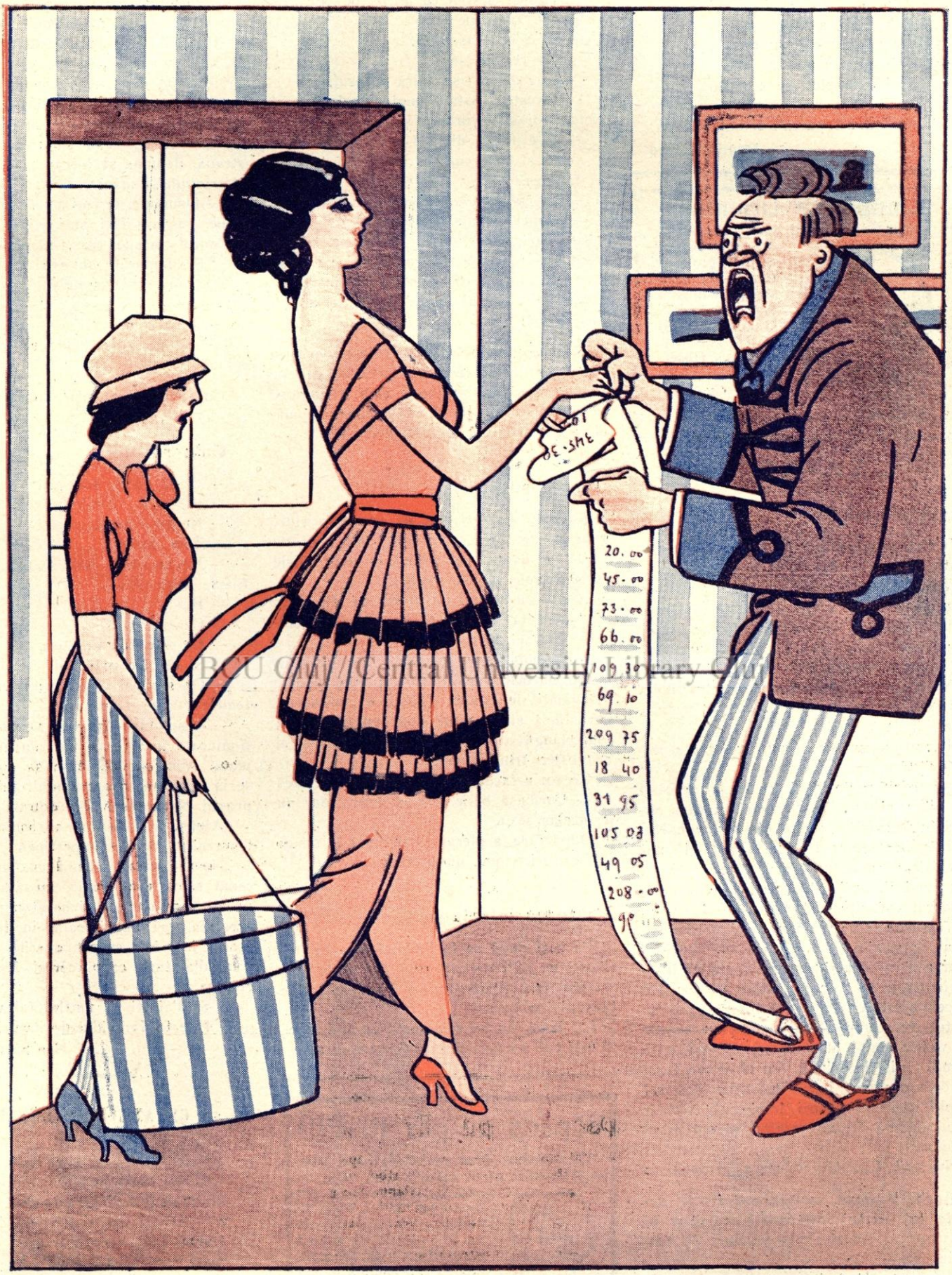

— Bărbate, îţi prezint nota croitoresei spre achitare...
— Cum, nevastă, şi tu vrei război?
— De ce?
— Păi „nota" asta e ca şi a Austriei: imposibil de acceptat!

Desen de **F. Şirato**

CUM AM DEVENIT FRUMOASA

Aveam pe obrajĭ eczeme,
Şi 'n van m'am uns multă vreme
Cu nomol
La Tekirghiol.
Tot aşà şi la Govora...
Doar ungîndu-mĕ cu cremă,
Ne'ntrecuta cremă „Flora"
Scăpaiŭ complet de eczemă
Numai într'o săptămînă,
Faţa 'mĭ azĭ parcă'ĭ smântână!

Damicela Ella.

Bomboane Orientale

Parfumează admirabil gura şi distruge ori-ce miros urât al gurei provenit din tutun, dinţi stricaţi sau stomac deranjat. **Cutia 50 bani** la Droguerii şi Farmacii. Observaţi cutia să fie la fel cu clişeul de aci.

UNA-ALTA

Semn distinctiv.

Orice progres, cât de mic, îşi are duşmanii săi.

Apariţia automobilelor făcuse să turbeze birjarii de piaţă ai căror cai, până atunci, păstrase un calm demn de timpurile patriarhale. Insăşi „presa" trâmbiţă pe toate coloanele că'n curând tracţiunea automobilă va mâncà friptă tracţiunea animală, ducând la faliment sigur pe proprietarii de trăsuri.

Profeţii falşe — cum sunt mai toate profeţiile moderne.

Au trecut peste douăzeci de ani de când cu vâlva şi numărul trăsurilor cari circulă în Bucureşti, creşte din zi în zi. Numai la Prefectura Poliţiei Capitalei sunt înregistrate aproape nouă sute cincizeci, „cu număr", başca de cele „fără număr", cunoscute sub numele de „trăsuri de casă".

Trăsurile fără număr aparţin, în general, oamenilor de afaceri sau bogătaşilor a căror demnitate combinată cu trândăvia nu le dă voe să umble pe jos. De obiceiu aceste vehicule sunt trase de doi cai, destul de scump plătiţi pentru un măgar de vizitiu care-i în stare să ţi'i deà gata în mai puţin de o lună. Am observat, însă, că dela o vreme încoà, trăsurile c'un cal umplù străzile, uneori împiedicând chiar circulaţia. Să fie un rezultat al scumpirei traiului?

Nu cred. Căci iată ce am aflat deunăzi:

Moritz Vaxman, samsar, are afaceri urgente cu Leizăr Şmekersohn, cămătar şi „furnizor al armatei" în vremuri de restrişte.

Vaxman, mânat de gheşeft, a venit de mai multe ori la locuinţa lui Şmekersohn şi totdeauna i s'a răspuns:

— Domnu nu-i acasă.

După vreo zece vizite inutile, samsarul, desperat, îndrăsneşte:

— Dacă nu-i acasă, unde-i? Are să se isprăvească războiul şi el tot n'o să se întoarcă!

Servitorul pestriţ cu miros de vopsitor, răspunde obraznic:

— El e în oraş, dijà.

— La ce adresă?

— Adresăăă? — se miră soiosul.

— Fireşte! Asta-i puntru prima oară când vroi să'i vurbesc şi...

— Ţi-e frică, dijà?

— ...şi nu'l cunosc. Poate că se duce la cafenea?

— La cafineea?... El dijà nu bea cafea.

— Atunci, cum să'l găsesc?

— Foarte uşor, dijà. Mergi pe stradă, pe ala trotoar din stânga; şi orice trăsură c'un cal întâlneşti, opreşte şi 'ntreabă: „Dumneata, Leizăr ieşti?" La sigăr ai să'l înemereşti!

Căci mai toate trăsurile c'un cal aparţin nouei burghezii israelite, pricopsită depe urma afacerilor, burghezie care a ţinut să se deosebească de burtăverzimea românească, obicinuită „să ià tramvaiul".

*

Un caz suspect.

Keskevu s'a dus mai de vreme la club, a jucat cărţi, a pierdut toţi banii, apoi, de necaz, a băut — pe datorie — două sticle cu şampanie şi s'a terchelit.

Ajuns acasă mai de vreme ca alte dăţi, din greşeală înemereşte în odaea de culcare a d-nei Keskevu.

A deschis uşea încetişor, a rămas în prag, cu ochii sgâiţi spre fundul odăei: mângâiaţi de lumina palidă a „veieuzei", nevastă-sa şi un altul stau lungiţi în pat, unul lângă altul, prizonieri de război ai dragostei triumfătoare.

Ceeace a făcut pe Keskevu să reflecteze:

— Curioasă beţie... Văd dublu, dar nu de acelaş sex!

După care, a plecat să se culce în odaea lui, ca orice om binecrescut.

*

Zicătoare mincinoasă.

S'a luat după ea la întâmplare — ca trecătorii să nu'l creadă unul din acele haimanale cari toată ziulica bat trotoarele fără nici o treabă.

Ea, întâi, nu l-a observat. Văzând, însă, că mai toţi bărbaţii întorc capul spre dânsa şi zâmbesc, curioasă — erea întâia oară când i se întâmplà să fie atât de admirată — îşi svârle privirea în geamul unui magazin, dă cu ochii de mutra tipului care o ducea dela spate ca pe un puşcăriaş.

A tăcut, aşteptând ca să fie „acostată". Va şti ea ce să'i răspundă!

Tipul, însă, probabil pentru ca trecătorii să nu'l ià drept cine ştie ce rău-crescut, a preferat să'şi păstreze funcţia de manechin automat, pus par'că înadins să 'ngâne cu mersul său paşii cocoanei în pantofi de lac.

Exasperată, când să cotească pe altă stradă, doamna se 'ntoarce şi'i spune abià stăpânindu'şi mânia:

— Domnule, te rog, nu te mai ţine după mine, că 'mi ieşti antipatic!

Mutul prinde glas, răspunde rânjind:

— Şi dumneata mi-eşti mie antipatică!

Cocoana, pierzându'şi cu desăvârşire cumpătul:

— Atunci, ce vrei?

— Păi nu ştii: „Cine se aseamănă, se adună"?

Ce a mai urmat, n'are nici o importanţă.

*

Ca'n război!

— Ce-ai păţit, Ionescule, de ţi-e falca umflată?

— Nevastă-mea...

— Te-a bătut?

— Nevastă-mea, ştii şi tu, e o femeie foarte frumoasă...

— Hm!

— Ce zici?

— Ce zice toată lumea.

— Şi ce zice toată lumea?

— Ce spuseşi chiar tu: nevastă-ta e o femeie foarte frumoasă.

— Absolut! — Aşà dar, nevastă-mea ieşe dimineaţa în târg ca să cumpere cevà din piaţă. Abià se depărtase de casă şi unul se ià după ea, propunându'i fel de fel de prostii. Nevastă-mea îşi vede de drum, tace.

„Ajunşi în Lipscani, se schimbă vorba. Obraznicul devine impertinent.

„Nevastă-mea, văzând că lumea a început să se uite ironic, ca să nu se compromită, se opreşte şi harşt o palmă. Din greşeală, ori din iuţeală, în loc să cârpească individul cu propunerile, înemereşte unul d'alături, care tocmai ieşeà dintr'o cafenea.

— Şi d'aia ţi s'a umflat falca?

— Fireşte. Individul de-alături eu eream!

Nae Saltimbancu

Văpsea de păr RAPID

Garantat absolut nevătămătoare. Văpseşte imediat părul cărunţit sau albit, în negru, brun, castaniu sau blond, într'un mod atât de perfect şi de natural, în cât nu se cunoaşte de loc că părul este văpsit. Intrebuinţarea este simplă şi mai uşoară ca la ori-ce altă văpsea de păr. **Lei 2,50** la Droguerii şi Farmacii.

O CETATE INESPUGNABILA

„Bodega Mircea" e un fort, —
Cel mai solid la noi în ţară, —
Mulţi damblagii se încercară
Să'l nimicească, dar în van!
Fortul îndată pe duşman
Subt masă 'l-a trîntit beat mort,
Şi'l adormi ca subt un cort!...
„Bodega Mircea" 'i straşnic fort.

Matmahon

BCU Cluj / Central University Library Cluj

ULTIMA MINUNE!

20 luni Credit

FĂRĂ ACONTO

PATHÉFON REFLEX SUBTIL

SUBLIM ŞI SPLENDID!

30 Cântece, Cap de Opere

Ascultându-l, parcă nici numai există, undele sonore sunt emise cu o forță și o curățenie a unei prodigioase realități. Vocile cântăreților și sunetele instrumentelor sunt reproduse, fără cea mai mică deformațiune. – Auzi nuanțele cele mai subtile a cântului, sentimentul este magnific exprimat și emoțiunea artistului se comunică auditoriului încântat. —

Magnificul aparat REFLEX – SUBTIL cu diafragma PATHÉ, membrana extra vibrantă și safirul inusabil, este aparatul ideal, complect, perfect, indistructibil, absolut definitiv. — A-l vedea e o plăcere a-l auzi un adeverat deliciciu. —

Miracolul apare grandios! Este viața, arta nemuritoare și divină în supremă ei frumusețe

22 Lei LUNAR

8 zile de probă

Placa mare Pathé de 29 cm. este Magistrală, este Ultima perfecțiune, este mai presus de ori ce comparație. Cei mai mari artiști din lume ca: GIORGINI-TITTA RUFFO-SLEZAK-CARUSSO-SAMMARCO-BASSI-GALVANY-BONISEGNA-FRAGSON-NITTA-YO-MARCELLY-GEORGEL etc. etc. orchestrele cele mai celebre din lume au imprimat pe aceste plăci din cari puteți alege cari ve plac. Casa Pathé frères garantează autenticitatea artistului, prin numele artiștilor gravat și nici de cum prin etichete colorate lipite. —

Casa Pathé este singura care în dorința de a populariza muzica bună, oferă o placă de 29 cm, conținând pe ambele părți câte o operă cântată de o celebritate mondială cu prețul de 5 Lei, contrar concurenței germane a aparatelor cu ace de oțel, care vinde o placă cântata numai pe o parte cu prețuri exagerate până la 40 Lei, respectiv 2 cântece până la 80 Lei.

GRABOVSKY & Co

PATHÉFONUL — BUCUREŞTI — 107, CALEA VICTORIEI, 107

Scumpi Cetitori Vă oferim cel mai nou sistem de **Pathéfon Reflex**, cu diafragma de Concert originală Pathé care **cântă fără ace,** așa că vocea este redată clară fără sunete metalice; aparat construit după ultimele descoperiri științifice, împreună cu 30 cânteoe imprimate pe 15 plăci de 29 cm., așa dar odată și jumătate mai mari ca cele cari cântă cu acul, plătibili în 20 rate lunare a 22 lei. **Desfidem orice Gramofon și Plăci din lume să poată egala cu ale noastre.**

Suntem atât de siguri că dăm 8 zile de probă, acasă oricui, aparatul și plăcile noastre.

Aceasta pare imposibil și totuși este adevărat. Garantăm că atât aparatul cât și plăcile corespund în tocmai descrierilor de mai sus.

Crimeteți complectat alăturatul cupon împreună cu prima rată de 22 lei.

EMBALAJ GRATIS

10% RABAT la plata comptant

Condițiunile noastre sunt atât de convenabile că fiecare va cumpăra.

Numele .....

Adresa exactă .....

Gara (Stațiunea de C. F. R.) .....

Ocupația .....

Etatea .....

Termenul de liferare până în 10 zile. Neconvenind aparatul, rugăm a se returna până în 8 zile franco, și imediat înapoiem rata fără nici un scăzământ.

Descrierea aparatului:

Casetă extrafină de metal. Cu 2 porți spre a mări sau micșora vocea. Mecanismul extra de precisiune. Mărimea 44 cm. lat, 44 cm. înalt.

DIAFRAGMA ALUMINIUM

Originală PATHÉ concert

Instit. de Arte Grafice «Carol Göbl» S-sor I. St. Rasidescu. – 81.712

Războiul continuă. — O groaznică ciocnire... de pahare

— Cine e?... Stăi!
— Aoleo, Kneazule, să nu tragi că'ți dau cu bomba 'n cap!
— Din contră, damblagiule: eu cer armistițiu!

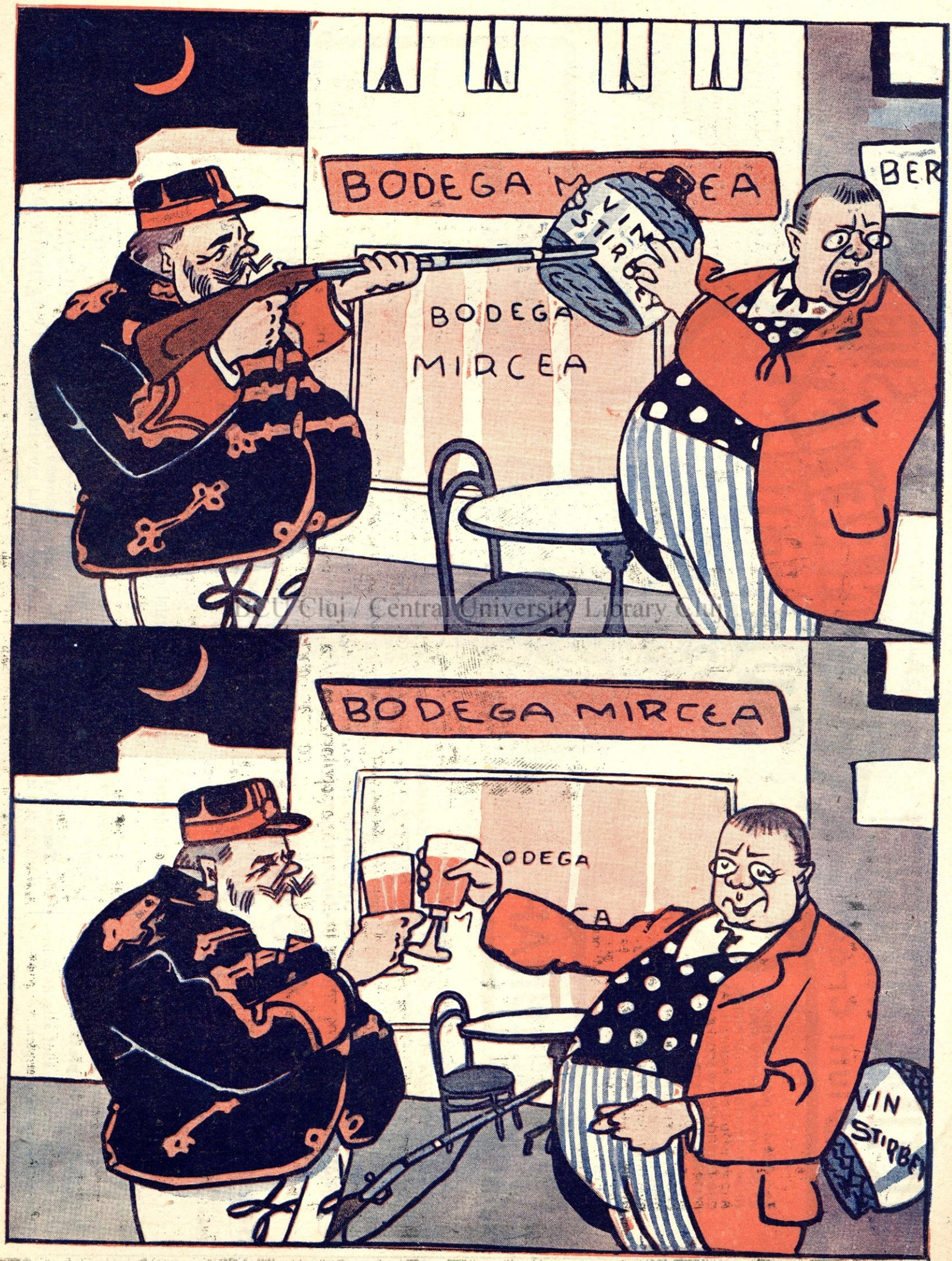

BCU Cluj / Central University Library Cluj

— Dacă e vorba de armistițiu, poftim: două armișprițuri!

Desen de F. Șirato

I/120 1/333/62